

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gábor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárhegyi Zoltán ügyvéd) által képviselt Magyar Turizmus Zrt. (alperes címe) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 25. napján kelt 20.P.25.519/2014/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére a Réciczka White & Case LLP Ügyvédi Irodával 2010. január 18. napján, a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Irodával 2010. november 1. napján, a Somogyi és Társai Ügyvédi Irodával 2009. január 1. napján és a Budapesti 37. számú Ügyvédi Irodával 2013. január 1. napján kötött megbízási szerződéseket.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül írásban közölje a felperessel, hogy a Réciczka White & Case LLP Ügyvédi Irodával, a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Irodával, a Somogyi és Társai Ügyvédi Irodával és a Budapesti 37. számú Ügyvédi Irodával között megbízási szerződések alapján külön-külön 2014. szeptember 30. napjáig mekkora összeg került kifizetésre a fenti ügyvédi irodák részére.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában ismertette az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Ávtv.) 1. § (2) bekezdésének c) pontját, az 5. § (1) és (2) bekezdését, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdését.

Kifejtette, az Ávtv. 1. § (2) bekezdés c) pontja szerint az alperes egyértelműen olyan állami vagyonnal gazdálkodó és rendelkező szervezet, amely közfeladatot ellátó gazdasági társaság, és az Ávtv. 5. § (2) bekezdésének kifejezett rendelkezése alapján az Infotv. hatálya alá tartozó szervnek

minősül. Az alperes az Ávtv. 5. § (2) bekezdése alapján egyértelműen közfeladatot ellátó szervnek tekintendő, és mint ilyen az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint köteles lehetővé tenni, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse. Ebből az következik, hogy az alperes állami vagyonnal gazdálkodó, olyan közfeladatot ellátó szerv, amely közérdekű adatok, illetve a közérdekből nyilvános adatok kiadására köteles, ezért a felperes az Info tv. 3. § 5. és 6. pontja, a 26. § (1) bekezdése, továbbá a 28. § (1) bekezdése alapján alappal igényelte az alperestől a gazdálkodásával kapcsolatos adatok kiadását.

A perköltség viselés tekintetében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdése alapján döntött.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta megfelelően a közérdekű adatok kiadására vonatkozó jogszabályokat, ebből kifolyólag érdemben helytelen ítéletet hozott. Tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az Infotv. minden rendelkezése kiterjed az alperesre arra tekintettel, hogy 100%-os állami tulajdonú gazdasági társaságnak minősül. Véleménye szerint helytelen az a következtetés, hogy miután részvényei állami tulajdonnak minősülnek, és állami forrásból alapított társaság, a vagyona továbbra is állami vagyonnak minősül. Álláspontja szerint kizárólag részvényei tartoznak az állami tulajdon körébe, viszont részvényeivel nem a gazdasági társaság gazdálkodik, hanem az állam nevében a tulajdonosi joggyakorló. A részvénytársaságnak, mint jogi személynek a tagoktól – így az államtól – elkülönült vagyona van. Kiemelte azt, hogy ha a közérdekű adatok kiadására vonatkozó törvényi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság álláspontjának megfelelően kellene értelmezni, – ti. az állami tulajdonban lévő társaságok mind állami vagyonnal gazdálkodó szervezetek – akkor a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (takarékosági törvény) adatközlésre vonatkozó rendelkezései mind okafogyottak és alkalmazhatatlanok lennének. A közérdekű adatközlést szabályozó három jogszabály – az Infotv., az Ávtv. és a takarékosági törvény – bármelyike rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása téves jogi következtetést von maga után a közérdekű adatszolgáltatásra vonatkozóan. Sérelmezte, hogy a takarékosági törvénnyel kapcsolatban tett észrevételeit és álláspontját az elsőfokú bíróság teljes mértékben mellőzte ítéletéből, azokat nem minősítette. Leszögezte, hogy nincs olyan jogszabály, amely egyértelműen kimondaná azt, hogy az állami tulajdonban álló gazdasági társaságok állami vagyonnal gazdálkodnak és az Infotv. szerinti közfeladatot ellátó szervnek minősülnek, ugyanakkor a takarékosági törvény egyértelműen felsorolja, hogy az állami tulajdonban lévő gazdasági társaságoknak milyen adatokat, milyen módon és terjedelemben kell közzétenniük.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a keresetének jogcímét önmagában az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése és a 39. cikk (2) bekezdése, valamint a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Nvtv.) 1. § (2) bekezdés c) pontja megalapozza. A közpénz olyan univerzális fogalmi kategória, amely a forrás eredete szerint minden állami és önkormányzati forrásból létrehozott, részesült vagy működtetett szervre, intézményre, gazdasági szereplőre vonatkozik. Álláspontja szerint a megtagadás indokait az alperes nem bizonyította, e körben hivatkozott az Alkotmánybíróság 21/2013. (VII. 19.) AB határozatának [40] bekezdésére. Megítélése szerint téves az a jogértelmezés, mely szerint csak a társasági részesedés minősül állami vagyonnak, illetve kizárólag az erre vonatkozó adatok közérdekűek.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi döntésével, annak jogi indokaival egyetértett, az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta. A jogi indokolást, részben a fellebbezés érvei mentén a következőkkel tartotta szükségesnek pontosítani és kiegészíteni, elsősorban a jogszabályi környezet áttekintésével.

Az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése szerint az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon.

A 39. cikk (2) bekezdése a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának követelményét fogalmazza meg, amikor akként rendelkezik, hogy a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Nvtv.) 1. § (2) bekezdésének c) pontja értelmében nemzeti vagyonba tartoznak az államot vagy a helyi önkormányzatot megillető társasági részesedések. Az Nvtv. 2. számú melléklete az alperest olyan, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon körébe tartozó gazdasági társaságok körébe sorolja, amelynek tulajdonosa teljes egészében a Magyar Állam. Az alperes nem vitathatóan állami vagyont kezel, így a vagyona vonatkozó minden adat – az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Ávtv.) 5. § (2) bekezdésére is figyelemmel, mely szerint az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek minősül – közérdekű adat. Az állami (és önkormányzati) tulajdonban álló gazdasági társaságok, így az alperes is közfeladatot ellátó szervnek minősül, az idézett jogszabályi rendelkezésekből következően az Infotv. hatálya alá tartozik. Kétségtelen, hogy az Infotv. 27.§. (1) bekezdése értelmében a közérdekű adatok megismeréséhez való jog törvény alapján korlátozható, az alperes azonban a perben jogszerű megtagadási okot nem igazolt.

Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a másodfokú bíróság arra mutat rá, miszerint annak ténye, hogy kettéválk a tulajdonos és a tulajdonosi jogokat gyakorló személye, nem érinti az alperesi gazdasági társaságban fennálló 100 %-os állami tulajdoni arányt.

A közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog érvényesülése nem válhat annak függvényévé, hogy a megismerés lehetőségét más jogszabály is biztosítja-e az Infotv-n kívül, illetve külön jogszabály kifejezetten előírja-e az adatkezelőnek a nyilvánosságra hozatal kötelezettségét.

Az Infotv. rendelkezései értelmében a közfeladatot ellátó szervek a kezelésükben lévő közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerhetővé tételére vonatkozó kötelezettségüknek két módon, a közzétételi kötelezettség teljesítésével (Infotv.IV. fejezet) – az ún. általános, különös, és egyedi közzétételi listák közzétételével –, valamint az egyéni adatigénylések teljesítésével (Infotv.III. fejezet) tehetnek eleget. Az általános közzétételi listát az Infotv. 1. számú melléklete tartalmazza, a különös közzétételi listákat az egyes ágazati jogszabályok határozzák meg, így a közfeladatot ellátó felperesre vonatkozóan a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. számú törvény (Kgttv.). Az Infotv. hivatkozott rendelkezéseiből azonban az következik, hogy a közérdekű adatokra vonatkozó közzétételi kötelezettség teljesítése önmagában nem zárja ki a közérdekű adatokat kezelő szervhez beérkező egyéni adatigénylések teljesítését.

A Kgttv. tehát egy további, speciális adatközlési kötelezettséget ír elő a hatálya alá tartozó gazdasági társaságok részére, ugyanakkor – a fentiekre figyelemmel – az egyéni adatigénylés teljesítése a

takarékossági törvényben foglalt adatközlési kötelezettség teljesítésére hivatkozással jogszerűen nem tagadható meg.

A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy az Infotv. rendelkezései alapján azon magánszemélyek és gazdasági társaságok, akik, illetve amelyek az állammal, az önkormányzatokkal, állami tulajdonú gazdasági társaságokkal gazdasági kapcsolatba kerülnek, kötelesek e gazdasági tevékenységre vonatkozó adataik nyilvánosságra hozatalát eltérni, mégpedig oly mértékig, hogy a közvagyonnal való gazdálkodás, a közpénzek felhasználása ellenőrizhető legyen. E nyilvános adatkörbe tartozik – egyebek mellett – a szerződéses összeg, a szerződés tárgya, tartalma, a szerződéses feltételek, a teljesítésre vonatkozó adatok. Ugyanakkor a szerződő magánszemélynek azon személyes adata, amelynek nyilvánossá tétele nem feltétele a cég gazdálkodása ellenőrzésének, és nem minősül közérdekből nyilvános adatnak, nem hozható nyilvánosságra, az adatkiadás iránti igény teljesítésekor ezeket az adatokat ki kell takarni.

Fentiek alapján az alperes az Infotv. 26. §. (1) bekezdése értelmében a felperes által kért megbízási szerződések kiadására köteles.

A másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint döntött. Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért köteles viselni a felperes fellebbezési költségét, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján mérlegeléssel, valamint a 4/A. §-a alapján határozta meg. A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja értelmében illetékmentes.

Budapest, 2015. október 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.662/2015/5.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Gáborügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárhegyi Zoltánügyvéd) által képviselt Magyar Turizmus Zrt. (alperes címe) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a 2.Pf.20.662/2015/4/II. számú ítélet kijavítása tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.662/2015/4/II. számú ítéletének perköltség fizetésére vonatkozó rendelkezését akként javítja ki, hogy a felperesnek járó fellebbezési költségből a „+ áfa” szövegrészt mellőzi.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül a Kúriához címzett, a Fővárosi Ítéltáblán három példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Ítéltábla az ítélet kihirdetését követően észlelte, hogy elírás folytán a felperes jogi képviselője javára a perköltséget áfával növelt összegben állapította meg annak ellenére, hogy a felperes jogi képviselője akként nyilatkozott, hogy nem tartozik áfa-körbe.

A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 224. § (1) bekezdése alapján a 4. sorszámú ítéletet ennek megfelelően kijavította.

A kijavítás tárgyában hozott határozat ellen a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

, 2015. október 29.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül.
tisztviselő